



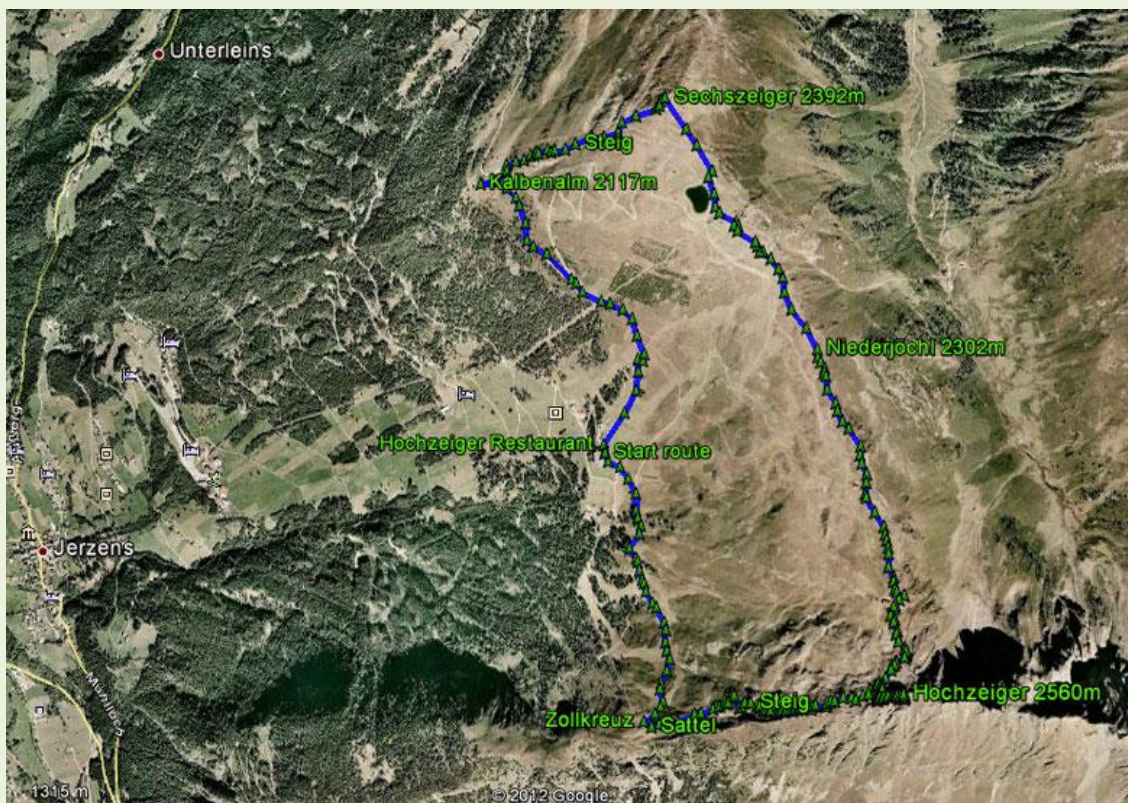
www.superfamilie.nl

Hochzeiger en Sechszeiger Jerzens

Hochzeigerbahn - Zollkreuz - Hochzeiger - Niederjöchl - Sechszeiger - Kalbenalm - Hochzeigerbahn

***** - 8 Km - 680 Hm - 5:30 uur

Voor deze rondwandeling over de Hochzeiger en Sechszeiger boven Jerzens moet je een heldere dag uitzoeken om de omgeving tot zijn recht te laten komen. Deze bergtoppen bieden een 360° rondblik van de Tschirgant bij Imst tot de Kaunergrat, en over de bergen die de Geigenkamm vormen met daar achter het Ötztal. Een adembenemend mooi uitzicht.



Het is een pittige wandeltocht over smalle maar goed toegankelijke bergpaadjes, waarbij de hoogtemeters vooral in het eerste deel zitten naar de Hochzeiger top. Ook het laatste stukje klimmen naar de Sechszeiger is nog even zwaar, maar tussendoor is het een gemoedelijke wandeling.

Startpunt van de wandeling is het Hochzeiger Restaurant bij het Mittelstation van de Hochzeigerbahn boven Jerzens in het Pitztal.



In Jerzens wordt het kabelbaanstation goed aangegeven en er is boven altijd voldoende parkeerruimte. Met de cabinebaan gaat het dan omhoog tot het Mittelstation.

Vanuit het Mittelstation kun je daarna nog verder omhoog naar de Sechszeiger of naar de andere kant met een stoeltjeslift, maar wij komen hier voor een mooie wandeltocht en laten ons niet helemaal tot boven aan toe brengen.

Boven aangekomen stellen we de wandelstokken af en worden de rugzakken omgehangen. Dan beginnen we aan de wandeltocht door rechtsaf voor het restaurant langs te lopen.

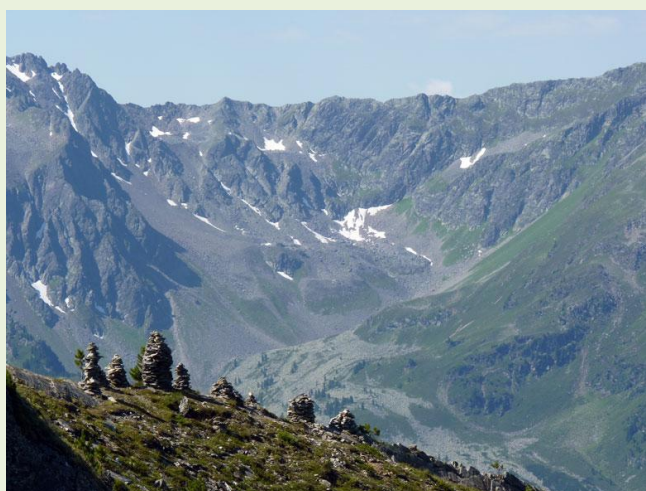
We volgen de brede halfverharde weg een tijdje en kunnen daarbij vanaf het eerste moment al genieten van een prachtig uitzicht in het Pitztal.



In de verte zien we links voor ons al de top van de Hochzeiger, en rechts daarvan het lagere topje van de Zollberg. De Sattel tussen deze twee toppen wordt ons eerste doel.

Na een tijdje de brede weg te hebben gevolgd kunnen we kiezen of we nog langer op deze weg willen verdergaan, of links een smal paadje over de Alm nemen. Bij deze splitsing staat een routebord.

Het smalle pad is natuurlijk veel leuker, dus houden we links aan en lopen even later dwars door een gele bloemenzee in de richting van de Sattel.



Dit is in de winter een skipiste, en uit eerdere ervaringen weten we dat de constante hellinghoek van deze pistes doorgaans zwaar zijn om te lopen. Dat is ook hier het geval, en we moeten het tempo naar omlaag bijstellen om niet buiten adem te raken.

De Sattel onder de Zollberg komt echter snel dichterbij en na een laatste steile stukje zijn we dan ook bij het Zollkreuz op deze Sattel.

Bij het hokje van de skilift gaan we linksaf richting het Kreuz met daarbij een bankje. We moeten hier het meest linker pad hebben, want verderop is er nog een pad naar links achter de bergrug langs dat ook naar de Hochzeiger gaat, maar

via een Steig. Een zwart gemarkeerde route voor ervaren wandelaars met aangepaste uitrusting. Wij houden het op de 'rood' gemarkeerde paden omhoog.

Enmaal naar links verder lopend lijkt het of we zo dadelijk een steile skipiste naar de Hochzeiger omhoog gaan lopen, maar net voor deze piste steil wordt is er links een smal paadje langs de berghelling. Er staat weer een gele routemarkering bij. Dit paadje gaan we nu helemaal tot aan de top volgen.

Halverwege is er nog een mogelijkheid om rechtsaf via een ander smal pad verder omhoog te gaan, maar ook dat pad is niet erg geschikt voor de gemiddelde wandelaar.



We houden dus rechtdoor aan en krijgen daarmee steeds meer haarspeldbochten te overwinnen. Met het toenemen van de hoogte neemt ook het uitzicht toe, zodat we regelmatig even stil blijven staan om daar van te kunnen genieten.

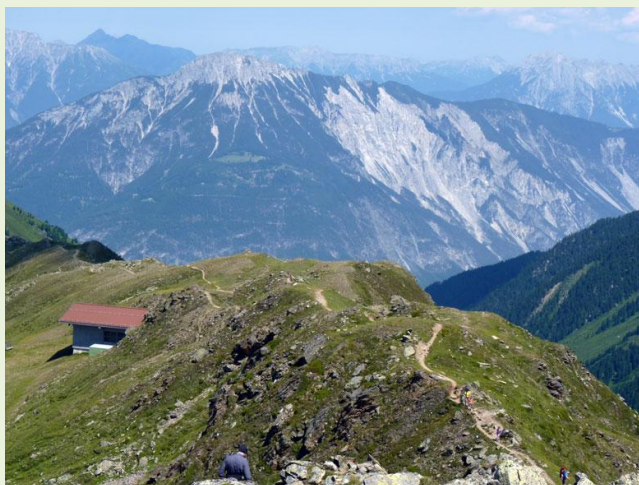
Het is een prachtige route die hogerop net onder een Grat door loopt met links soms mooie open gedeelten, soms echter ook leuke rotswanden waar even opgeklimmen moet worden voor het mooiste uitzicht.

Dan komt het topkruis van de Hochzeiger in beeld, maar het pad gaat daar niet rechtstreeks naar toe. Eerst gaat het links van deze top langs, dan is er een splitsing waar we rechts nog het laatste stuk omhoog kunnen klauteren. Klauteren is hier het juiste woord, want hoewel het allemaal veilig is, is het toch een zeer steil gedeelte. Soms voorzien van treden om de route gemakkelijker te kunnen volgen.

Bovenop de 2560m hoge bergtop zoeken we snel een plekje om even bij te komen, we hebben nu in een stuk door 560m geklommen, waarbij vooral het laatste stukje naar de top 'pittig' genoemd mag worden.

Het uitzicht vanonder het topkruis laat ons de vermoeidheid snel weer vergeten, we zitten hier tussen de drieduizenders en dat is een heerlijk schouwspel. Bij helder weer zijn er overal gletsjers te zien, en natuurlijk is er de indrukwekkende Geigenkamm die de oostzijde van het Pitztal vormt met links in de verte daarvan de hoge toppen rond het Ötztal.

Nadat we wat hebben gedronken en weer een stempel in ons bergboekje hebben kunnen drukken, beginnen we weer aan de afdaling via dezelfde route omlaag als we ook zijn gekomen. Weer bij de splitsing aangekomen gaan we nu rechtsaf.



Eerst zoeken we een mooi plekje op de berghelling om aan de broodjes te beginnen, waarbij we onder het eten nog even napraten over de prachtige wandeling tot nu toe.

Daarna gaan we verder via het pad over de bergrug. Het hele vervolg van de route tot aan de Sechszeiger is vanaf hier al te zien; Eén lang kronkelpad over de bergrug tussen de Hochzeiger en onze volgende bestemming boven het meertje in de verte.

Nu wordt het een gemoedelijke wandeling, het gaat nog slechts licht op en neer, maar vooral omlaag tot we op 2300m het laagste punt bereiken van deze Sattel. De Niederjöchl.

Onderweg daar naar toe laten we ons achter elk rotsblok opnieuw verrassen door weer een ander uitzicht, waarbij vooral de Wildgrat achter ons indruk maakt.

Maar dan moet er weer worden geklommen. Eerst nog geleidelijk en daarna weer even tamelijk steil omhoog tot we onder de Sechszeiger bij het meertje aankomen. Ook daarbij volgen we het smalle pad omhoog en laten de 'Fahrweg' links daarvan voor wat het is.

We komen boven bij een uitzichtpunt aangeduid met '360° Rundblick' net boven het Bergstation. Links daarvan in een nisje tussen enkele rotsblokken staan ook een paar bankjes voor ons klaar om weer even bij te komen van de klim. Het uitzicht is er inderdaad prachtig, maar lang blijven we daar niet rondhangen. We gaan het nog hoger op zoeken.

Rechts van het Bergstation langs komen we bij het kunstmatig aangelegde meertje dat we vanaf de Hochzeiger al konden zien. We gaan bij de waterkant rechtsaf en volgen de oever een klein stukje. Daarna gaat er weer een pad rechts omhoog richting de Sechszeiger. Nog eens een stukje klimmen, deze keer naar 2392m waar we de top bereiken bij het volgende Bergstation.

Bij het topkruis maken we van de bankjes gebruik om een appeltje te eten en voldoende vocht op te nemen. Het is een hete zomerdag en dan is het zaak voldoende te drinken. Was het uitzicht op de Hochzeiger al geweldig, hier is dat zo mogelijk nog



fraaier. Vooral het zicht in het Inntal met Imst centraal onder in het dal is schitterend.

Erg leuk op deze top is ook het glazen bouwsel met daarin een paar comfortabele ligstoelen. Beschut achter het glas kun je er genieten van een wonderbaarlijk mooi uitzicht op de bergen en tot diep in de dalen. Op een koudere of winderige dag zit je er heerlijk beschut.

De terugweg hebben we gepland via de Kalbenalm, een routebord

achter het topkruis geeft daarvoor twee mogelijkheden. Er gaat een Wanderweg omlaag, een langere route over een brede sintelweg omlaag, of we kunnen kiezen voor de Steig. De Steig is hier weer een 'rode' route, dus goed te doen voor de gemiddelde toerist.

Weer een leuke route omlaag en zeker goed te belopen, maar er zitten hier en daar wel een paar steilere stukjes in. Met de wandelstokken ter ondersteuning wordt de afdaling eenvoudiger.

We blijven alsmaar afdalen waarbij we een enkele keer een splitsing krijgen waar we elk van de twee routes kunnen kiezen. Uiteindelijk komen alle paadjes weer samen bij een brede weg.

Op deze weg moeten we nu enkele meters naar links tot we rechtsaf omlaag kunnen naar de Kalbenalm. Straks moeten we deze brede weg verder volgen naar het Mittelstation, maar eerst dalen we af naar het aanlokkelijke terras van deze kleine gezellige Alm.

Op het terras worden we snel voorzien van een heerlijk koud drankje en kunnen we, nu we zo dadelijk weer terug zijn bij het startpunt, nog eventjes genieten van deze bijzondere bergomgeving. Ook de Alm zelf heeft het een en ander te bieden, er zijn een paar mooie houtsnijwerk stukken her en der neergezet die een tweede blik vragen.



Helaas moeten we dan toch weer opbreken wat ons nu zwaar valt om na de lange tocht vanaf de Alm weer naar de weg terug te klimmen. Ook al is het maar een paar meter omhoog, de benen lopen wel gelijk vol. We gaan dan rechts de sintelweg volgen en houden verderop links aan via een karrenspoor over de Alm. Het Mittelstation is dan ook al snel te zien, waarna we onze weg omlaag zoeken tussen de masten van de liften door via de groene Alm.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

©2012 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een lokale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |